

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 184. Quid specialiter adhuc notandum sit circa satisfactiones vel
Indulgentias pro defunctis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

cujus intentionem non potest supplere, aut mutare Superior.

1336 Q. 184. Quid specialiter adhuc notandum sit circa satisfactiones vel Indulgentias pro defunctis. *q. seqq. §. 1. Rayn. in Heter. tom. 15. p. 2. f. 1. pu. 1. & seqq. iterumque pu. 10. rectè ex Scrip. PP. & sensu universalls Ecclesiæ ostendit contra aliquos, quorum argumenta solvit pu. 11. , quòd omnino pium sit, nec divinæ justitiæ aut perfectioni contrarium, si satisfactiones à nobis offerantur pro defunctis. Quòd autem animæ etiam suffragia nostra postulent, demonstrat per historias & exempla pu. 7. Præterea pu. 12. contendit esse obligationem saltem charitatis, ut animæ purgantes per aliqua opera vel suffragia adjuventur. Attamen f. 3. pu. 2. docet cum *Arr. fore prodigalitem venialiter malam contra charitatem propriam, si quis vim satisfactoriam operum totius seculuræ vitæ suæ transcriberet animabus, quod etiam insinuavi n. 1311. E contra tamen multi cum *Hautino hoc laudant, dicuntque esse magis meritorium & utilius, ut notavi l. 2. n. 179.***

1337 §. 2. Motivum juvandi defunctos inter cætera est, quia vicissim possunt nobis prodesse: Imò posse utiliter peti preces animarum prout in Purgatorio existentium, docent *Rich. Gabr. Med. Bassol. Serar. Bonac. Mendoz & in eandem sententiam inclinat Suar. , quia quamvis sint in carcere sub pœna, tamen sunt tanquam amici & filii, qui pro aliis impetrare possint. Contradicunt quidem S. Th. Alens. Nav. Bellarm. Victor. Az. Valent, Less. Thyraus, Regin. Castrop., quia putant animas non scire se rogari à nobis, sed rectè dicit Rayn. l. 3. pu. 1, n. 23. dubitari non posse,*

posse, quin preces ad se directas cognoscant saltem per revelationem Angelorum, id enim pertinet ad communicationem, quæ adhuc est inter illas suffragiis nostris indigentes & nos: Et ita se per eas multa obtinuisse testatur *S. Catharina Bononiensis*. Hinc *Rayn.* pu. 8. q. 2. concludit, per se loquendo, melius esse & utilius orare ac consequenter offerre satisfactiones pro defunctis, qui Deo amiciores sunt & se juvare non possunt, quàm pro vivis. Causa autem, cur Ecclesia diebus Lunæ velit specialiter orari pro defunctis, est, quia vult statim post Dominicam succurri illis miseris, *Rayn.* pu. 4. q. 10.

§. 3. *Caj.* & alii putarunt non omnes animas 1338
posse juvari nostris suffragiis, sed eas tantum, quæ in vita hoc ipsum promeritæ sunt, ut juvari possent: sed contra hoc videri possunt dicta n. 59.

§. 4. *Præpositus* putavit per suffragia oblata 1339
pro una determinatè anima, non plus juvari istam, quàm omnes alias, imò melius dispositas plus esse juvandas, sicuti fax accensa pro uno existente in obscuro loco æqualiter lucet omnibus, & illis magis, qui propiores sunt vel meliorem habent visum: Sed rectè contradicunt *S. Th. Bellarm.* alique communiter cum *Rayn.* n. 20. quia applicatio fit secundum liberam intentionem operantis, & Papæ leguntur concessisse applicationem pro certis animabus.

§. 5. Subsidia necdum exhibita, etiamsi 1340
certò sint exhibenda, nunc non profunt animabus, uti habet communis cum *Rayn.* pu. 3. n. 43. quia etiamsi Deus prævideat aliquid faciendum, non ideo, antequam præstetur, rependit

præmiun, nisi accedat specialis misericordia ; qualis fuit, quòd ob prævisa Christi merita dederit gratias Adamo & antiquis PP. pro hoc enim dicendo habemus speciale fundamentum in Scriptura & PP., quia redemptio erat tribuenda Christo.

1341

§. 6. Per se loquendo utilius est animabus, si statim magna vis subsidiorum illis procuretur, nam tantum profunt, si sint actu exhibita. Per accidens tamen potest esse laudabilius, v. g. fundare perpetuam Missam, quia potest hoc esse magis ad Dei gloriam, ut populus certo die & loco Missam habeat &c. *Rayn.* à n. 47.

1342

§. 7. Missam esse præcipuum opus satisfactorium pro defunctis, docent SS. PP. S. Th. & Theologi communissimè cum *Rayn.* l. 3. pu. 3. q. 2 quia nempe est repræsentatio & nova exhibitio Sacrificii à Christo oblato in Cruce, cui Christus ideo voluit inesse maximam vim satisfactivam. Post Missam sunt Indulgentiæ, quibus & Christi & Sanctorum satisfactiones animabus applicantur ex opere operato. Sequuntur ex genere suo & per se opera pœnalia. Post hæc, est eleëmofyna: Denique oratio, cujus præcipuus fructus est impetratio. Notat tamen *Rayn.* cum *Soto* posse per accidens fieri, ut eleëmofyna in certis casibus ratione charitatis adjunctæ vel magnæ indigentæ pauperis sit gratior Deo, adeoque utilior defunctis quam multri Missæ. Quantum defunctis prodesse possint cilicia, flagellationes, jejunia, vigiliæ, peregrinationes, afflictiones causatæ nobis aliunde, susè & doctè profequitur *Rayn.* pu. 6. q. 6. & seqq. speciatim autem de eleëmofyna agit pu. 7. De oratione pu. 8.

§. 89.

§ 8. Orationes publicæ, id est, quæ fiunt à personis ad id deputatis ab Ecclesia, prout fiunt nomine Ecclesiæ, non sunt satisfactoriæ, quia satisfactio respicit pœnalitatem operantis; hinc ut tales tantùm sunt impetratoriæ, etiam respectu remissionis pœnæ defunctorum, & quidem tantò magis, quantò Ecclesia tota est gravior Deo quàm privatus, cujus etiam improbitas non impedit vim impetratoriam Ecclesiæ. *Rayn. l. 3. pu. 11. q. 3.*

1343.

§ 9. Communio de se non prodest defunctis, nisi quantùm actus adjuncti, sunt ex opere operantis impetratorii vel satisfactorii, uti fusè demonstrat *Rayn. tom. 6. opusc. 6. De Communionis pro mortuis.* Et idem est, si confessio vel Communio offeratur pro alio vivo, tam parum enim potest huic prodesse, quàm si quis pro alio velit suscipere Baptismum vel Matrimonium. *Nec obstat, quòd I. ad Corinth. 15. v. 29. dicantur aliqui baptizari pro mortuis, nam sensus est, quòd pro mortuis se affligant vel patiantur, uti ostendit Rayn. tom. 15. p. 2. f. 2. pu. 11. & iterum l. 3. pu. 6. n. 1., in quo etiam sensu Christus Marci 10. & Luca 12. passionem suam vocat baptismum.*

1344.

§ 10. Restitutio eorum, quæ defunctus abtulerat, aut expletio votorum, quæ neglexerat, quamvis per accidens possint prodesse ratione piorum actuum, quos hæredes nunc eliciunt pro defuncto, tamen de se nihil operantur ad liberationem animæ, *S. Th. Nav. Sot. Bellarm. Suar. Mol. Valent. Rayn. l. 2. pu. 3. contra paucos.* Ratio est, quia si defunctus ante mortem fecit, quod potuit, non ideo diutiùs patietur; si id neglexit, patietur, quantùm pro-

1345.

merita est ipsius negligentia : hæredum autem negligentia non est culpa ad eum pertinens , cum ipse illius causa per se non fuerit. Idem est dicendum de ablatione scandali, quod defunctus posuerat, dum viveret, *Rayn. pu. 6.*

¶ 346. §. 11. Campanarum pulsus non iuvat defunctos nisi indirectè, quatenus movet audientes ad bene precandum defuncto, *Rayn. pu. 7.* Consepelire defunctis res pretiosas nullum etiam illis adfert subsidium : consepelire autem Eucharistiam est nunc præter Ecclesiæ consuetudinem, *Rayn. pu. 10.* Imò videtur illicitum propter irreverentiam.

¶ 347. §. 12. Ufus cereorum ardentium prodest defunctis, in quantum amici nomine defuncti protestantur se confiteri Christum esse verum lumen, & ex ejus meritis sperare misericordiam, *Rayn. s. 3. pu. 11. q. 8.* Sepultura in loco sacro eis prodest, partim quia fideles illic convenientes excitantur ad orandum pro defunctis, partim quia preces publicæ Ecclesiæ, quæ in tali loco funduntur, extenduntur etiam ad ibi sepultos, *Rayn. p. 12. q. 3.* Aspersio aquæ benedictæ prodest propter preces Ecclesiæ, nam benedicens petit prodesse etiam ad condonationem pœnarum, *Rayn. q. 5.* Incensatione thuris orat Ecclesia, ut anima pascatur odore cœlesti &c.

¶ 348. §. 13. Solus Papa potest defunctis applicare Indulgentias, uti habet communis cum *Diatt. p. 10. tr. 6. R. 12. contra Gob.*, quia secundum dicta n. 1315. defunctis applicantur per modum solutionis, offerendo pretium ex thesauro Ecclesiæ, solus autem Papa habet claves thesauri Ecclesiæ, *Rayn. s. 3. pu. 5. n. 15.*

§. 14. Specialiter ad indulgentias pro de- 1349.
functis requiritur motivum extrinsecum di-
stinctum ab ipsa poenæ remissione, & quantitati
indulgentiæ proportionatum, fit enim pro non
subdito per modum solutionis ex thesauro Ec-
clesiæ, cujus usus non debet esse profusio sed
prudens dispensatio, *Rayn.* n. 19.

§. 15. Multi negant, multi affirmant appli- 1350.
cationem indulgentiarum factam pro defuncto
habere infallibilem effectum, utriusque probabi-
liter, uti colligi potest ex dictis n. 524. Et pro
affirmantibus stat etiam *Rayn.* l. 3. pu. 1. à n. 17.
pu. 5. à n. 9. pu. 6. n. 12. pro negantibus *Ami-
cus* tom. 8. d. 20. à n. 175. Rectè autem præ-
sumunt *Henriq. Laym.* & alii, si Deus pro ar-
bitrio absque promissione acceptet indulgen-
tias pro defunctis, longè faciliùs eas acceptare
pro illis animabus, quæ in hac vita magis stu-
duerunt satisfacere, non tantùm pro se sed ma-
ximè pro defunctis.

§. 16. Quamvis n. 1307. dixerim ad satis- 1351.
faciendum pro se vel alio ex opere operantis,
requiri in operante statum gratiæ, tamen *Rayn.*
pu. 5. n. 23. *Dian.* supra R. 13. aliique multi apud
Busenb. & cum *Amico* n. 203. putant eum, qui
non est in gratia, lucrari posse indulgentiam
pro defuncto, si ponat substantiam operum,
quia indulgentia ex opere operato acquiritur
defuncto, qui est dispositus.

§. 17. Etiam Beati in cœlo possunt juvare 1352.
animas, non quidem ex suis satisfactionibus
superfluis applicando aliquid, uti dictum est n.
1331. sed vel directè impetrando pro illis re-
missionem propter satisfactiones Christi, uti
habent *Bellarmin.* *Côn.* *Rayn.* l. 3. pu. 2. q. 2. vel

etiam indirectè, procurando, ut viventes pro eis offerant satisfactionses.

1353. Q. 185. *An preces Ecclesiæ & indulgentiæ possint prodesse catechumenis vel excommunicatis, saltem defunctis.* R. §. 1. Preces Ecclesiæ etiam publicas prodesse catechumenis, itemque Indulgentias posse applicari eis in gratia defunctis, docent cum aliis *Rayn.* in *Heter.* tom. 15. p. 2. l. 3. pu. 3. q. 3. & *Amicus* tom. 8. d. 20. n. 157. contra *Suar. Cõn.* & alios cum *Viva De Jub.* q. 6. a. 1. & videtur sequi ex dictis n. 29., quia etiam Missa illis applicari potest. *Nec obstat*, quòd catechumeni nunquam pertinuerint ad Ecclesiam, nam licet Ecclesia non judicet nec puniat extraneos, attamen potest illis benefacere & præstare gratias, quarum capaces sunt.

1354. §. 2. Si excommunicatus adhuc vivens verè contritus sit, & per eum non stet, quominus restituatur Ecclesiæ, probabile est cum *Nav.* & *Sa.* lucrari posse Indulgentias per opera, quæ licitè exercet; si his annexæ sint, sic enim prudenter præsumimus de benigna voluntate Ecclesiæ: Oppositum tamen est probabilius ob rationem jam dandam.

1355. §. 3. Si excommunicatus sit in gratia mortuus, *Nav. Henriq. Fill.* putant posse ei prodesse Indulgentias, quia excommunicatio videtur tantùm excludere à favoribus pro statu vitæ, post mortem enim Ecclesia non habet jurisdictionem in animas. Oppositum tenent *Dicast.* tr. 9. d. 2. n. 147. & tr. 10. d. 2. n. 632. *Rayn.* n. 27. & alii, quia una ex pœnis excommunicationis est privatio communium suffragiorum. Neque ad hoc requiritur jurisdictio in animas, sed satis est facere, ut pro illis, quæ excommu-
nicatæ